

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/382/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418205279
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1418205279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti S.: Q., nar. XX.XX.XXXX a P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - Q.. A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. lúčkami XX, XXX XX O., otec - Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, XXX XX O., zast. Advokátskou kancelárkou Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, o zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/218/2018- 28, zo dňa 21.05.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

. Súd prvej inštancie zvýšil výživné na maloletého Q. S., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 150 € mesačne na sumu 200€ mesačne od 01.09.2018, ktorú sumu je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2018 do 21.05.2019 v sume 450 €, uložil otcovi zaplatiť k rukám matky spolu s bežným výživným v júni 2019. Súd prvej inštancie zvýšil výživné na maloletú P. S., narodenú XX.XX.XXXX zo sumy 150 € mesačne na sumu 200 € mesačne od 01.09.2018, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné na maloletú Dorotu od 01.09.2018 do 21.05.2019 v sume 450 €, uložil otcovi zaplatiť k rukám matky spolu s bežným výživným v mesiaci júl 2019. Vo zvyšku návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 8C 242/2011-81 zo dňa 14.02.2012, v časti o výživnom pre maloleté deti. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že návrh na zvýšenie výživného je dôvodný, pričom od 01.09.2018 zvýšil výživné na každé dieťa o 50 € mesačne. Súd prvej inštancie mal preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach otca od 01.09.2018 hradiť zvýšené výživné. Maloleté deti sú od posledného rozhodnutia o výživnom o 7 rokov staršie, obidve navštevujú strednú školu. Niet pochyb, že sa úmerne zvýšili ich mesačné výdavky, ktoré si vyžadujú zvýšený príspevok zo strany rodičov. Matka zarobí približne 660 € mesačne, starostlivosť o deti zabezpečuje sama. Súd prvej inštancie prihliadol na záujem maloletých detí, zdravotný stav maloletej P., športovú činnosť obidvoch maloletých detí a vyhodnotil zvyšujúce sa mesačné výdavky za odôvodnené. Otcovi sa zvýšil príjem a spolu s príjmom matky maloletej P. má neporovnateľne inú možnosť prispievať na zvyšujúce sa mesačné výdavky maloletých detí. Vo zvyšku návrh matky zamietol, keď nemal preukázané, že by bolo v možnostiach otca platiť výživné na každé dieťa 300 € mesačne. Súd prvej inštancie vypočítal aj zročné

výživné a určil podmienky jeho splatnosti. Právne posúdil vec súd prvej inštancie podľa § 26, § 62 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Uviedol, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov, a ktorú by dieťaťu rodičia zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Výživné má plniť nielen základnú vyživovaciu povinnosť, ale má prispievať na celkový všestranný fyzický, psychický a sociálny vývin maloletého dieťaťa, do čoho je potrebné zahrnúť aj záujmové aktivity a zdravotnú starostlivosť, ktorá nie je vždy bezplatná. Výška výživného sa odvodzuje z odôvodnených potrieb a záujmov maloletého dieťaťa. Maloleté deti má rád, rád s nimi bude tráviť čas. Finančná situácia mu však nedovoľuje, aby podporoval maloletých v takej výške, ako rozhodol súd, čím nechce tvrdiť, že sa odmieta podieľať na výžive maloletých detí. Súd prvej inštancie nedostatočne vysvetlil odôvodnené potreby maloletých detí, rozhodnutie postráda presvedčivé argumenty. Na jeho argumentáciu súd prvej inštancie nereagoval. Žiadal vec zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

4. Matka ani kolízny opatrovník sa na odvolanie otca nevyjadřili.

5. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „CMP“), kedy nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti.

6. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu vyživovacej povinnosti podľa § 78 ods. 1 Zák. o rodine, je preukázanie zmeny pomerov, ktorá takúto zmenu odôvodňuje. Pri zmene rozsudku o zmene výživnom nie je rozhodujúce, či bola výška určená autoritatívnym rozhodnutím súdu alebo dohodou. Pre konanie o zvýšenie výživného je rozhodujúce, porovnanie pomerov v čase posledného určenia výživného a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, pričom zmena pomerov nemusí byť podstatná. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného alebo oprávneného, alebo objektívne vývojom životných nákladov podľa § 78 ods. 3 Zák. o rodine. Zmena výšky výživného môže byť najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Táto zmena pomerov musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bolo rozhodované o výške vyživovacej povinnosti rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 8C/242/2011-81 zo dňa 14.02.2012, kedy bol otec maloletých detí zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí sumou 150 € na každé dieťa, do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. Súd prvej inštancie v tom čase vychádzal z príjmu otca zo živnosti v rozsahu 600 € - 700 € mesačne, matka zarobila 500 € mesačne brutto. Súd prvej inštancie vychádzal v čase jeho rozhodovania z príjmu otca 1.500 € mesačne brutto, pričom prihliadal aj na skutočnosť, že otec skončil pracovný pomer, pretože mu nezvýšili plat a nedali mu riadiacu pozíciu, ktorú mu sľúbili. Matka maloletej P., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, zarába 680 € brutto. Matka maloletých detí v čase rozhodovania súdu prvej inštancie mala príjem 660 € netto. Na strane povinného otca je teda možné konštatovať zvýšenie jeho príjmu od posledného určenia vyživovacej povinnosti. Rozhodujúce pre zvýšenie výživného na maloleté deti v danom prípade je však posúdenie ich odôvodnených potrieb, ktoré nepochybne od posledného určenia výživného vzrástli, keď v čase posledného určovania výživného mal maloletý Q. 10 rokov a maloletá P. mala 9 rokov. Náklady maloletých detí vzrástli jednak plynutím času, ich rastom, vzrástli na ošatenie, zdravotnú starostlivosť, ako aj mimoškolské aktivity, ktoré taktiež nie je možné pre zdravý rozvoj dieťaťa prehliadať. Pri posudzovaní odôvodnených potrieb maloletých detí nie je potrebné vychádzať z bločkov, ale treba ich posudzovať prihliadnutím na všeobecné poznatky o cenách tovarov a služieb, ktoré sú k veku detí primerané, ako aj na ich špecifické, v prípade maloletej P., zdravotné potreby a v prípade maloletého Q. športová aktivita a mimoriadne potreby. Výživné na maloleté deti nepredstavuje len zabezpečenie výživy pre maloleté deti, ale aj uspokojenie všetkých ich odôvodnených potrieb, ktoré súvisia s vekom, vzdelávaním, ich školskými a mimoškolskými aktivitami, pričom nie je možné prehliadnuť ani starostlivosť matky, ktorá ju zabezpečuje sama. Aj keď nejde o deti v nízkom veku, kedy je starostlivosť matky o maloleté deti vyhodnotená ako výrazný jej podiel na vyživovacej povinnosti, je potrebné na túto starostlivosť prihliadnuť aj vo veku maloletých detí, kde matka

zabezpečuje dennú starostlivosť a uspokojenie všetkých potrieb maloletých detí, keďže otec sa na nich nepodieľa. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, pričom vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, starostlivosťou o domácnosť, poskytovaním vecných plnení, poskytovaním výživného. Vodiacou zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Životná úroveň rodiča sa má premietnuť do výšky vyživovacej povinnosti. Medzi základné potreby dieťaťa patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby, náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, poplatky za záujmovú činnosť. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac, čo v danom prípade zistené nebolo. Od posledného určenia výživného sa nesporne tieto náklady na maloleté deti zvýšili. Už len plynutím času je potrebné poukázať, že deti sú vo veku blízkom dospelosti a ich náklady možno porovnávať s nákladmi na dospelého človeka, ktoré sú navýšené o náklady na prípravu na budúce vzdelávanie.

8. Správne určil súd prvej inštancie počiatok plynutia zvýšenej vyživovacej povinnosti, keď je nesporné, že nástupom na vyšší stupeň vzdelávania sa zvyšujú náklady na maloleté deti a pre zmenu vyživovacej povinnosti je rozhodujúca zmena pomerov podľa § 78 ods. 1 Zák. o rodine. Pri zvýšení výživného o 50 € na každé dieťa bola zohľadnená aj skutočnosť, že otcovi maloletých detí pribudla jedna vyživovacia povinnosť, keď v prípade, že by takúto vyživovaciu povinnosť nemal, bolo by možné uvažovať aj o vyššom zvýšení výživného.

9. Súd prvej inštancie správne určil aj zročné výživné a podmienky jeho splatnosti.

10. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).